

BECHYŇSKÝ

MĚSTSKÝ ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2003

SLOUPEK STAROSTY

Opravy místních komunikací

I přes poměrně složitou finanční situaci Města Bechyň klademe v letošním kalendářním roce důraz na opravu místních komunikací. Domníváme se, že je to jedna z nejdůležitějších oblastí, do které musíme opakovaně investovat, a to vzhledem ke špatnému stavu komunikací a chodníků, který je dědictvím minulých období, a také vzhledem k rozvíjejícímu se turistickému ruchu.

Byl sestaven plán oprav komunikací a chodníků pro rok 2003, který ovšem nemůžeme považovat za neměnný. Změny se v tomto programu objeví tehdy, pokud bude vyhlášen program Ministerstva pro místní rozvoj na obnovu lázeňských míst a nám se podaří se žádostmi o dotace uspět, nebo v případě, že nedojde k dohodě s majiteli inženýrských sítí o jejich současné rekonstrukci (JČE, VaK, Telecom, apod.).

V letošním roce bychom se chtěli zaměřit na následující komunikace:

- Fáběrova ulice od ulice Písecké kolem Kerasu k silnici na Hvozdany
- Čechova ulice od ulice Za Trubným ke křižovatce s Píseckou ulicí
- komunikace v horní části sídliště 5. května od silnice na Senožaty k ordinaci MUDr. Řezníčkové
- nová komunikace mezi sídlištěm na Písecké ulici a ulicí Za Trubným
- Zahradní ulice
- komunikace kolem garáží na sídlišti na Libuši
- chodníky kolem kulturního domu a v městském parku mezi kulturním domem a hotelem U Draka
- část chodníků v Křížkové čtvrti
- rozšíření parkovišť na sídlišti Na Libuši

Jsme si vědomi toho, že by si opravu zasloužily i komunikace v jiných částech Bechyň, ale pro nedostatek financí to v současné době není možné (uvedené opravy si vyžádají cca 11 mil. Kč).

Nejvíce stížností na kvalitu komunikací a chodníků přicházejí v poslední době, a to zcela oprávněně, ze sídliště 5. května, kde byly komunikace v minulosti vybudovány z panelů, které byly špatně usazené a postupně se propadají. Celková oprava všech komunikací v této části Bechyň by si vyžádala investice ve výši 11-12 mil. Kč. Navíc jsou zde problémy s kanalizací, která nestačí při přívalových deštích odvádět všechny srážkové a odpadní vody a dochází k občasnému vytopení sklepů některých nemovitostí. Tato situace bude řešena v návaznosti na přípravu obytné zóny nad sídlištěm 5. května. Proto bych chtěl požádat obyvatele z této části Bechyň o trpělivost. Z uvedených důvodů nedojde k opravě komunikací na sídlišti 5. května najednou, ale postupně v následujících letech.

Jaroslav Matějka

Podatelna MĚÚ přemístěna

V průběhu února došlo k přemístění pracoviště podatelny a pokladny MĚÚ do přízemí budovy radnice. Město touto změnou sleduje zlepšení služeb pro občany při vyřizování úředních záležitostí. Přímo v přízemí budovy tak může občan nejen učinit některá podání, která dále vyřizuje příslušný odbor, nebo si vyzvednout nedoručenou poštu MĚÚ, ale například i provést hotovostní platby za některé místní poplatky (např. poplatek ze psů, za komunální odpad atd.) a další pokladní služby. Je zde vedena agenda ztrát a nálezů, dále je nabízena možnost kopírování pro veřejnost, vyřízení rybářského lístku a jsou zde poskytovány základní informace pro veřejnost. Toto pracoviště vyhovuje zároveň požadavku bezbariérového přístupu, což již nyní oceňují starší a méně pohyblivé osoby, které do této doby navštěvovali např. pokladnu až ve druhém patře.

(fs)

Ceny tepla pro rok 2003

Na základě vyúčtování skutečných nákladů na dodávku tepla a TUV v roce 2002 a předložených návrhů cen pro rok 2003 od společnosti ERDING, a.s. BRNO provedla společnost Bytenes Bechyň spol.s r.o. přepočítání nákladů na jeden m² vytápěné plochy pro rok 2003.

Rada Města Bechyň na svém zasedání dne 27.1.2003 schválila zálohové platby za vytápění a ohřev TUV na 1m² navržené společností Bytenes Bechyň spol.s r.o.:

Přehled plateb záloh a skutečných nákladů na vytápění v nájemních bytech MĚÚ						
OM	2002			2003		
	zálohy MĚÚ m ²	skutečno st m ²	cena za GJ	předpokl ad za m ²	předpokl d ceny za GJ	záloha MĚÚ m ²
CK 761	36,00 Kč	24,81 Kč	460,14 Kč	25,00 Kč	477,40 Kč	27,00 Kč
638	26,00 Kč	17,88 Kč	317,91 Kč	19,63 Kč	344,19 Kč	20,00 Kč
162	28,00 Kč	22,00 Kč	294,53 Kč	25,26 Kč	317,94 Kč	26,00 Kč
165	28,00 Kč	25,96 Kč	286,86 Kč	29,00 Kč	312,11 Kč	29,00 Kč
166	28,00 Kč	23,36 Kč	291,81 Kč	27,03 Kč	312,11 Kč	27,00 Kč
168	28,00 Kč	23,57 Kč	294,20 Kč	26,28 Kč	312,10 Kč	27,00 Kč

Na základě přetrvávajících nejasností ohledně nároku na vrácení přeplatků (zaplacení doplatku) z vyúčtování spotřeby tepla za předchozí účtovací období uvádíme výpis z vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 372/2001 Sb ze dne 19.12.2002, který uvedenou problematiku přesně stanovuje:

- provedení rozúčtování a vyúčtování - 4 měsíců (30.04.)
- lhůta pro reklamaci spotřebitelů - 1 měsíc (31.05.)
- lhůta pro opravu vyúčtování - 1 měsíc (30.06.)
- provedení finančního vyrovnání přeplatků a nedoplatků do 2 měsíců (31.08.)
- nejpozdější termín pro vyrovnání přeplatků a nedoplatků není-li reklamace **31.07.2003**
- nejpozdější termín pro vyrovnání přeplatků a nedoplatků je-li reklamace **31.08.2003**

Na základě stížností nájemníků ohledně způsobu vrácení přeplatků v rozdílných termínech v předchozích letech byla společností Bytenes Bechyň spol.s r.o. přijata taková opatření, aby vrácení přeplatků nájemníkům v roce 2003 proběhlo v jednotném termínu pro všechny.

Za BYTENES Bechyň spol.s r.o. Král Miroslav, jednatel společnosti

KRÁTCE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Městská knihovna Bechyň je od 1.1.2003 organizačně začleněna do příspěvkové organizace Kulturní dům Bechyň. K této změně dochází z důvodu ukončení činnosti Okresního úřadu Tábor, pod který patřila i Okresní knihovna, kam byla do 31.12.2002 začleněna i Městská knihovna Bechyň.

Zastupitelé rozhodli o zachování lékařské služby první pomoci v Bechyni v roce 2003 ve stejném rozsahu jako v minulém roce. (tzn. v pracovní dny od 17.00 hod. do 22.00 hod., soboty, neděle a o svátcích od 7.00 hod. do 22.00 hod.)

Zastupitelé jednali o situaci vzniklé po přemístění autobusové zastávky některých spojů do ulice U Nádraží (proti nádraží ČSD). S tímto způsobem zabezpečení dopravní obslužnosti, který přináší pro cestující nemalé problémy, vyjádřili zastupitelé nesouhlas. Dosavadním jednáním s dopravci se podařilo zajistit, aby zastávka byla pro všechny spoje opět na autobusovém nádraží. Podle sdělení dopravců dojde k vrácení všech spojů na autobusové nádraží od 2.3.2003.

(fs)

Ing. Miroslav Petru

Ing. Miroslav Petru se narodil 8.11.1896 v Dražicích u Tábora. Dětství a mládí prožil v Mladé Vožici, kde byl jeho otec Ferdinand řídícím učitelem a zároveň varhaníkem, jak to dříve u vesnických kantorů bývalo. S manželkou Josefou, rozenou Pavlerovou, měli ještě dvě děti Ferdinanda a Ludmilu.

Po obecné a měšťanské škole studoval Ing. Petru na reálce, nejdříve v Táboře, pak pokračoval na České státní reálce v Českých Budějovicích, kde v roce 1914 maturoval. Přešel na studia do Prahy na České vysoké učení chemicko-technologického inženýrství

(tenkrát ještě nebyla samostatná VŠCHT), které po čtyřech letech řádně ukončil. Krátce pracoval jako chemik v cukrovaru v Osijeku ve Slavonii a cukrovaru „Horský“ v Kolíně i jako demonstrátor na Vysoké škole chemicko-technologického inženýrství v Praze.

1.11.1920 začala jeho další a nejděší profesionální etapa: v Bechyni na Státní odborné škole keramické, nejprve jako učitel, po II. státní zkoušce pro předměty chemicko-technologické v roce 1924 jako profesor průmyslových škol. Doplnil tak počet sil v laboratořích po odchodu ředitele Ing. Hineise. Postupně vyučoval všeobecnou chemii, fyziku, mechanickou technologii, praktickou chemii, geologii a technicko-konstruktivní kreslení. Na živnostenském pokračovací škole učil odborné počty, kalkulace a vzdělávací četbu.

V roce 1925 se oženil s místní učitelkou Vlastou Kohoutovou, vychovali spolu dvě dcery, Soňu a Zoru, prvorozený syn lvo zemřel v kojeneckém věku na zápal plic.

Kantofině zůstal Ing. Petru věrný celý život. Pro jeho odborné a pedagogické schopnosti a lidský přístup se stává vzorem vynikajícího kantora. Měl velké zkušenosti, které při výuce uplatňoval, předával je i svým kolegům, nahrazoval svými zkušenostmi a studiem nedostatek učebnic v některých předmětech. Aplikoval a předával své poznatky z praxe z průmyslových závodů, sledoval nejnovější pokroky vědy. Při vyučování měl na žáky vysoké nároky, ale protože dobře učil a byl absolutně spravedlivý, měl respekt a důvěru studentů. Jeho výklady učiva byly jasné a zřetelné, jeho morální postoje pevné.

Tyto jeho pedagogické schopnosti a morální kredit mu pomohly přežít oba totalitní režimy.

Na bechyňské keramické škole učil až do roku 1945, kdy byl 14.11.1945 přeložen do funkce profesora pověřeného správou školy a od 1.10.1946 do funkce ředitele Státní odborné školy pro průmyslový porcelán v Karlových Varech, která byla až do té doby německá. V r. 1948 po „Vítězném únoru“ zůstal Ing. Petru z místních ředitelů škol jediným nestraníkem. Neustále čelil různým udáním a opakovaným prohládkám estébáků ve škole, až ho ta práce znechutila natolik, že požádal o přeložení zpět do Bechyně, kde právě odcházela ředitel Josef Šimák. Funkci ředitele zdejší keramické školy zastával od 1.10.1948 do r.1954. Dále učil i přes svůj chatrný zdravotní stav, protože škola neměla adekvátní odbornou náhradu, až do svého odchodu do důchodu, pak ještě učil do r. 1965. Místní mocipáni však znali dobře jeho politické smýšlení a proto, když šel po více jak čtyřicetileté službě do důchodu, tak se s ním ze strachu a zášti nikdo ani nerozloučil, natož aby mu někdo poděkoval. Zemřel po dlouhé, těžké nemoci 9.10.1967.

Po odborné stránce je třeba ocenit i jeho členství ve Vědecko-technické společnosti, kde pracoval v komisi ústřední sekce, byl pověřován odbornými přednáškami a recenzemi některých učebnic, byl soudním znalcem pro porcelán a keramiku stavební, užitkovou i uměleckou. V létě r. 1926 byl na odborné praxi v porcelánové manufaktuře ve Francii v Sévres.

Ale nejen odborné aktivity byly jeho doménou, byl to i společenský a spolkový život v Bechyni, jako ostatně tehdy charakteristický pro všechny profesory keramické školy, kteří se zasloužili o specifickou atmosféru zdejšího lázeňského městečka.

Byl to člověk společenský, veselý, vtipný. Byl členem bechyňského pěveckého spolku „Lužničan“, který tehdy vedl vynikající člověk, učitel Ruda Burian, se kterým spolupracoval při dirigování sboru (např. ke 100. výročí státní hymny při představení

Fidlovačky), byl členem divadelního souboru Sokola, vedoucím místního biografu „Kino Bechyně“, samozřejmě bezplatně, sbíral známky, navštěvoval pravidelně šachový kroužek, byl členem mysliveckého spolku a velmi rád se zúčastňoval podzimních honů, jen se chorobně bál bouřky. Měl neobyčejný smysl pro humor a legraci, pro který byl ozdobou každého dění. Dokázal napsat na přání a objednávkou přátel, třeba i na počkání, k různým příležitostem oslavné básničky, pamflety, reklamní slogany. Byly jich stovky. Z jeho „dílny“ pochází např. reklama: „Nejlepší je jen ta káva, kterou Rudolf Popper dává“ (čti poppr). Jmenovaný obchodník ji měl ve výloze a velmi si ji považoval, až tak, že když si tatínek chodil pro kávu, vnucoval mu ji zdarma.

Při otevření Eschovy stezky v září 1934 do Dobronic, které se zúčastnilo asi 150-200 hostů, při veselé náladě byla zakončena společná vycházka improvizovanou písničkou o stezce na nápěv „Ta naše písnička česká“ od Ing. M. Petru:

*V Lužnickém údolí
nohy už nebalí,
cestička je tam jak mlát,
a při ní altánek,
takže v čas líbánek
deště se nemusíš bát.
Ta nová Eschova stezka
to je Vám cestička hezká!
Skála, stráž, lesíček ni křoví
na žádného z vás nic nepoví.
Kdo máte v srdci svém lásku,
s dívčinou jděte tam v mech!
Štěstí vás nemine,
ručkou vás ovine
tak jako Lužnice břeh.*

Nebyly to jen lehoučké příležitostní říkánky, jeho veršovanáky tvrdě reflektovaly i současnou politickou situaci. Pro úzký kruh svých přátel při oslavě Silvestra v r. 1944 v soukromí složil pamflet, který zobrazuje přesně v tu dobu válečné pole:

*S gratulací na Silvestra žene se řada pestrá
banda vrahů, šarlatánů k vůdci hlavního stanu.
„Vůdče můj, co mám Ti přát, abych nemusel furt lhátí?“
praví Goebbels s vpadlou lící! Na hranici bolševici,
Rumuni a Bulhaři ti už s námi nevaří,
Finové nám dali vale, na jihu zas mají krále,
z Itálie podle noty zbyla už jen púlka boty,
Angličané k mému žalu lezou po západním valu.
Je to pro nás velká rána. Mrzáci a lidobrana
neudrží naši říši, když ze všech stran rány prší.
Dělej co chceš, třeba laj zlu, nacisti jsou všichni v hajzlu.
Napířmil se, chromou hnátu pozved místo pracky v chvatu:
„Slyšíš, vůdče? Zvoní hrana! Válka pro nás je pro.....“*

Ing. Petru byl do r. 1939 členem Národně demokratické strany, ale pak stačilo být v Sokole, být čestným člověkem s morálkou, aby to bylo těžké, přetěžké.. Kdopak dnes ví, že s dr. Nehasilem, učitelem Burianem a dalšími Sokoly ukrývali a podporovali generála Slunéčka, mladovožického krajana, velitele partyzánské jednotky „Alex“, který se pak na jejich doporučení ukrýval v Bechyni u slečny Krausové na náměstí, kdopak dnes ví, jak si Sokolové rozdělili tajně část majetku obce sokolské, aby po válce obnovila svou činnost.... Kdopak dnes ví, proč museli mít svůj život tak těžký všichni slušní lidé..? Dodnes....

Soňa Kalousková

Bechyně mého mládí - Jan Kačer

Ředitel školy Petru - kdybych si chtěl vymyslet ideálního ředitele do učebnic, vymyslel bych jeho ing. Petru. Vysoký, hubený a podobal se Masarykovi. Šla z něho hrůza a nezapomenou, jak spolužačka Dostálová s krásnými modrými očima, plnými slz a očekávání, na jeho vyvolání k tabuli omdlela. Keramická technologie, anorganická chemie, chemické vzorce glazúr. A jednou za čas odešel do sborovny a mocným hlasem vyhlásil do školního rozhlasu, že se bude poslouchat hudba. A pustil Smetanu „Z domoviny“, „Z mého života“ nebo Janáčka „Po zarostlém chodníčku“. V roce 1952, ach Bože, to byla moderna!

Červenec 1993

Ing. Miroslav Petru - vysoká, štíhlá aristokratická postava, ostré rysy tváře, laskavé oči za silnými skly brýlí. Na první pohled působil stroze, ale v hloubi duše byl citlivým, vnímavým člověkem. Byl přísný k sobě. Svě povinnosti plnil příkladně. Stejně požadavky měl i na studenty a později i na své kolegy. To se ne vždy setkávalo s porozuměním. Pod jeho vedením přešla škola na technologický směr. Plnila úkoly na ni kladené. Ing. Miroslav Petru, profesor a později ředitel SPŠK se výrazně zapsal do historie školy. Svoji mimoškolní činnost zaměřil k průzkumu ložisek keramických jílů. Provedl podrobný rozbor a ohodnocení keramických surovin v pánvi třeboňské....

Ing. Miroslav Petru byl dlouholetým funkcionářem Sokola, členem VTS obor silikáty, soudním znalcem v oboru keramika a porcelán. Byl vynikajícím člověkem, náročným, ale spravedlivým učitelem, skutečným odborníkem ve svém oboru. Nedovedl přijmout změny, které po únoru 1948 nastaly. Jeho odchod do důchodu byl tichý, nenápadný. Nové vedení školy nepovažovalo za slušné poděkovat mu za celoživotní práci. Dovolte, abychom tak učinili dnes my.

RNDr. J. Bumerle

VÝSTAVA - GALERIE U HROCHA

FRANTIŠEK KORBEL VLAKEM PO EVROPĚ

Výstava fotografií Františka Korbela z Tábora s názvem "Vlakem po Evropě". Výstava potrvá od 5. do 30. března 2003.

Otevřeno denně: Po - Pá 15.00 - 17.00, So - Ne 14.00 - 17.00

Vstupné: dospělí 10,-Kč / děti 5,-Kč

PLES

HASIČSKÝ PLES

Sobota 8. března Velký sál / 20.00 hod. / Hraje PODHORANKA
Předprodej vstupenek v Knihkupectví Petra Voka.

ASTROVEČER

OSOBNÍ TAJEMSTVÍ JE SKRYTO VE HVĚZDÁCH

Středa 12. března Malý sál / 19.00 hod. / Vstupné: 60,- Kč

- jak pomocí horoskopu nahlédnout do svého "osudu", pochopit směr života?

- proč je horoskop mapou našeho života?

Na tyto otázky Vám dá odpověď známý astrolog Petr Messany.

PRONÁJEM

Kulturní dům nabízí od 1. dubna k pronájmu místnost o celkové výměře 28,5 m. Místnost je v prvním patře Kulturního domu. Bližší informace u ředitele KD Josefa Brůčka nebo na tel. 381 212 433.

HUDBA - SOUTĚŽ

Krajské kolo soutěže ZUŠ ve hře houslových a smyčcových souborů a hře žakovských orchestrů

Pátek 7. března Prostory KD / 9.00 hod.

Pořádá Základní umělecká škola Václava Pichla ve spolupráci s Kulturním domem. Soutěže se zúčastní nejlepší soubory a orchestry ZUŠ v Jihočeském kraji.

PRO DĚTI

O ČARODĚJI MATLAFOUSKOVI

Sobota 15. března Malý sál / 15.00 hod. / Vstupné: 20,- Kč

Kouzelná pohádka o tom, jak čaroděj Vincek a koktavá Hejkalka napravili pyšnou princeznu. Pohádku pro rodiče s dětmi připravila Divadelní společnost OKÝNKO z České Budějovic.

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

VÍKENDOVÉ ODPOLEDNĚ S ORIENTÁLNÍM TANCEM

Neděle 6. dubna Velký sál / 13.00 - 16.00 hod. / Kurzovné: 378,- Kč

...poznejte tajemství orientálních tanečnic a háremových princezen. CO VÁS ČEKÁ: Výuka základů orientálních tanců - podle pramenů egyptských, tureckých, indických, arabských a háremových. Ideální pohybová aktivita pro všechny ženy bez rozdílu věku. Cvičení pro zformování postavy, zvýšení kondice, relaxaci a zábavu. Určeno pro začátečníky - příprava k pravidelným kurzům.

Přihlásit se a zaplatit kurzovné můžete v kanceláři KD. Uzávěrka přihlášek 1. dubna 2003

DIVADLO BEZ ZÁBRADLÍ

Středa 26. března Velký sál / 19.00 hod.

Vstupné: I. místa 210,- Kč / II. místa 190,- Kč / III. místa 160,- Kč
Předprodej vstupenek v kanceláři Kulturního domu.

Komedie slavného humoristy Ephraima Kishona o pekelném manželství Romea a Julie, za osobní účasti W. Shakespeara, který se na to nemůže dívat.

Ve hře o tom, co udělá z nesmrtelné lásky manželství se na jevišti setkávají **NADA KONVALINKOVÁ** a **OLDŘICH KAISER**. V roli ducha W. Shakesp. se představí **DAVID SUCHAŘIPA**. Režie **JURAJ HERZ**

William Shakespeare (1564 - 1616)

Největší dramatik všech dob. Do londýnského divadelního života vstoupil někdy v letech 1585 až 1592 jako herec. Roku 1599 se stal spoluvlastníkem divadla Zeměkoule a roku 1608 divadla U černých bratří. Podílel se na formování více stránek divadla než kterýkoli jiný spisovatel jeho doby. Obvykle se má za to, že se k dramatické tvorbě obrátil někdy v letech 1589 - 1592, kdy vznikl První, druhý a třetí díl Jindřicha VI., i když někteří badatelé soudí, že Dva kavalíři z Verony a Zkrocení zlé ženy jsou starší.

V dalších deseti letech, kdy psal zhruba jednu komedii a jednu tragédii za sezónu, vytvořil svoje nejznámější díla, jako je Marná lásky snaha, Romeo a Julie (1594 - 1595), Sen noci svatojánské a Richard II., Kupec benátský a Král Jan, první a druhý díl Jindřicha IV., Mnoho povyku pro nic a Jindřich V., Jak se vám líbí a Julius Caesar, Večer třikrálový a Hamlet, Veselé paničky windsorské a Troilus a Kressida, Konec vše napraví a Veta za vetu. Ve zbývajících deseti letech jeho tvorby (1604 - 1613) byla jeho produktivita nižší, psal pouze tragédie a tragikomedie, některé ve spolupráci s jinými autory. Mezi hry tohoto období patří: Othello, Král Lear, Macbeth, Antonius a Kleopatra, Coriolanus, Timon athénský, Perikés, Cymbelín, Zimní pohádka, Bouře, Jindřich VIII., Dva vznešení příbuzní. Někteří badatelé soudí, že se podílel ještě na dalších hrách. Shakespeare si půjčoval příběhy z mnoha zdrojů, ale přepracovával je tak, že se staly výrazně jeho vlastními. Jeho početný dramatický personál se skládá z ucelených postav pohybujiících se po škále od neschopných a směšných k velitelským a hrdinským, od mladých a neviných ke starým a zkaženým. Shakespeareův pronikavý vhled do lidského chování zůstává stále platný. Žádný dramatik nepoužíval jazyka tak účinně jako on.

Shakespeare byl daleko nejvnímavější, nejcitlivější a dramaticky nejúčinnější autor své doby. Vyzkoušel téměř všechny dobové populární dramatické žánry a látky a každé vtiskl nejpůsobivější výraz. Jeho dobová kritická pověst byla sice nižší než Jonsonova či Fletcherova, ale jeho sláva začala růst ve druhé polovině sedmnáctého století a vrcholu dosáhla ve století devatenáctém.

Nekrolog o zářečském mostě

Vzhledem k tomu, že již nelze odkládat opravy bechyňského mostu Duhy, bude nutné řešit i přemostění řeky Lužnice v Zářečí. Nové řešení zpracovává firma Mott / MacDonald Praha, spol. s r.o./ Na základě posouzení stávajícího stavu a po vyhodnocení odebraných devíti vzorků ve Vítkovcích bylo konstatováno, že záplavy sice most nepoškodily, ale celková hloubková koroze a stáří 118 let znamená, že životnost konstrukce je u konce.

Podívejme se tedy na toto dílo z historického pohledu:

Přechod přes Lužnici v tomto místě je pradávného původu. Zpočátku se jednalo pochopitelně o brod na tzv. zlaté či solné stezce. Vedla z Milevska přes Rataje, Haškovcovu Lhotu, tzv. švestkovou alejí, nynější Čechovou ulici, silnicí pod hradem přes řeku k Soběslavi. Přibližně ve druhé polovině 12. století však zde stál již most dřevěný. O důležitosti této cesty svědčí i to, že se jednalo o jeden z nejstarších mostů v celých jižních Čechách. Zmínek o mostu je řada, připomeňme si např. jeho existenci ve výsadách pro město Bechyni z r. 1444 vydaném Janem z Lažan, dále údaje z r. 1720, kdy hrabě Jan Leopold Paarschválil a obnovil stará privilegia městu Bechyně, kde se mimo jiné uvádí: „Obyvatelé jsou povinni most přes řeku na svůj náklad stavěti a spravovati a jiných mostů a lávek nemají dělati: však jim vrchnost k tomu stavění a opravování dostatek dříví z lesů svých panských má dávatí...“

To, že byl most svědkem i úsměvných příhod, dokládá výňatek z časopisu Lázně Bechyně, kde Ing. Fr. Link / o kterém se v historii Bechyně nic dalšího doposavad neví /, v bechyňských zkazkách uvádí:

„Radětičtí a Senožatští přestali najednou mlít u Bradlů a u Viktorů z jednoduché příčiny, že pan otec je jednou v hospůdce na Plechamru obral v taháku /jednadvacet / o celé měchuřiny. Z furie mleli v Bechyni. Při jednom obilním transportu na počátku tohoto století právě u toho nešťastného místa prasklo zadní náruční kolo, pytel o loukoť se natrhl a obilí se po mostě rozsyvalo.“

Radětičtý soused Novák.... se mnoho nerozčiloval, zapálil si ulmačku a o rozsypané obilí se více nestaral.

Usedlý bechyňský občan Kuna spatřiv ten blahobyt rozházený po mostě, letěl honem do města, sehnal z náměstí harém slepic s kohoutem a uvázal je za řapíčky, naložil je do pytle a trakařem přivezl tu havěť na most, kde jí jak náleží z cizího pohostil.

S opovržením vykládali radětičtí o pouti u Simotů, jak se měšťané bechynští jednou za čas pořádně nacpali „ze selského“ od radětičtých kravičkářů.

Starému Kunovi to nesmírně ublížilo, že nemohl se dostat do radnice, ač se tam řadu let usilovně a marně cpal a k tomu účelu se učil potajmu u pana učitele pěkně podpisovat své jméno“. /Lázně Bechyně, č. r. /

A pak šly roky, povodně, ledy, války, katastrofy. Až r. 1885 se Lužnice dočkala mostu železného: PATENT ZEMS. VRCHN. INŽENÝRA J. MAYRA: dodavatel: ČÍS. 1029 VOJTĚŠSKÉ HUTĚ NA KLADNĚ 1885. Tak zní nápis na litinových deskách na mostě.

Silniční ocelový nýtovaný příhradový most s mezilehlou mostovkou o šířce 3,8 m a omezené nosnosti do 1,5 tun, popis dále říká: dílce příhrady mají částečné zavětrování diagonálami, částečně ondřejovskými kříži. Příhrada je 4 m vysoká a spočívá na kamenných nábrěžních oporách.

Jak uvádí kronikář Josef Šatra ve svých Pamětech:

„R. 1885 shledalo město, okresní zastupitelstvo i knížecí správa, že dřevěný most přes Lužnici jest tak chatrný a oprava vyžadovala by velikého nákladu: sjednotili se všichni zástupci poplatnictva na tom, postaviti most železný bez středního pilíře v řece. Špatným prý měřením dodán most kratší, proto byl pilíř v Zářečí posunut do řeky, ač utrhační jazykové pravili, že kladenská společnost nabídla jim, předem jmenovaným zástupcům, úzkou lávku krátkou, sotva pro jeden obyčejný povoz... Jistý občan zdejší, znaje dobře ty poměry, pravil: „Slovo Boží a partyka, ty prý nikdy nepominou!“ Jak nadčasové! Ta lávka, mostem to nelze nazvat, stála tehdy 18.000 zlatých, kdyby byli přidali o 10-15 tisíc zlatých více na střední pilíř, mohli poříditi most kamenný, bez něhož se co nejdříve neobejdou.“

V roce 1924, kdy se jednalo o povolení stavby nového mostu přes Lužnici, tzv. Duhu, uvádí technická zpráva Ing. Vítkory o mostě v Zářečí:

„Již velmi dlouho usiluje okres bechyňský a město Bechyně o účelné a vhodné přemostění řeky Lužnice, které dnes je provedeno úzkým, neúnosným příhradovým mostem založeným na několik jen metrů nad hladinou řeky. Řečiště lužnické je velmi hluboko zaříznuté do přílehajícího terenu, takže na obou březích vine se okresní silnice v příkrých stráních ve spádových serpentýnách, jimiž překonává značný výškový rozdíl téměř 60 metrů. Příkré stoupání, které zejména v zimě je svízelnou překážkou provozu, značná zajiďdka a chatrný, velmi úzký neúnosný most přes Lužnici, jsou značnou překážkou dnes cíle dopravě po jediné silnici, která spojuje okres milevský a bechyňský s týnským, případně i dalšími a který je zároveň přjezdnou silnicí k bechyňské stanici elektrické dráhy... Škody, jimiž obyvatelstvo vyčtenými nepříznivými poměry dopravními trpí, jdou ročně do statisíců.“

Takto byl znečtěn tento zářečský most ve stáří 39 let, který pak vydržel ještě dalších 79 let, včetně tisícileté povodně v r. 2002. A to i přesto, že se k němu jeho udržovatelé chovali více než macešsky. Klasická oprava spočívala v tom, že trámy na vozovce byly pootočeny na další neobjezdnou stranu. V případě, že by byla vozovka zhotovena z osmihranů, mohla se životnost prodloužit o 100%.

Loučíme se s tímto zázrakem techniky, mostem hrdinou a těšíme se na most nový, krásnější!

„Krolog“

Výňatek z technické zprávy Ing. Ladislava Šaška, Csc.“

Dnešní stav: V rámci opravy byl proveden podrobný statický výpočet zatížitelnosti s výsledkem 2,4 t. Náklady na opravu a zesílení stávající konstrukce jsou téměř srovnatelné s její náhradou novou mostní konstrukcí. Životnost mostu lze opravou prodloužit maximálně o 10 let. Průměrná životnost ocelových mostů se uvažuje 80 let, takže konstrukce „přesluhuje“ již 38 let.

Nový návrh řešení mostu: u nového mostu se využijí stávající pilíře. Spodní hrana betonového mostu se zvedne o 1,5 m nad stávající úroveň spodního pasu mostu. Nová nosná konstrukce je navržena na normální zatížitelnost 22 t a výhradní 40 t o jednom jízdním pruhu 3,5 m s oboustrannými chodníky šířky 1,3 m s ocelovým zábradlím městského typu výšky 1,1 m. Minimální podjezdová výška je 4,2 m. Prostor pod chodníky je využit pro převedení inženýrských sítí. Vlastní nosná konstrukce je tvořena dvěma ocelovými oblouky s předjatým betonovým pásem. Ve čtvrtinách a uprostřed jsou oblouky ztuženy příčnicí. Betonový pás mostovky je zavěšen na obloucích pomocí paprskovitě uspořádaných závěsů z nerezových trubek. Osvětlení mostu svítidly umístěnými v průřezu ocelových oblouků, a předmostních stožárů veřejného osvětlení. Barevné řešení: modrá a stříbrná.

Postup výstavby:

- stávající nosná konstrukce včetně sítí se přesunou směrem po proudu pomocí dvou jeřábů a zřídí se provizorní rampy a schodiště pro umožnění přechodu během stavby
- provedou se úpravy stávajících pilířů
- ocelová konstrukce oblouků vč. závěsů a táhel se smontuje na zářečském předmostí a jako celek se osadí jeřábem do definitivní polohy nad řekou.
- na ocelovou konstrukci se zavěsí bednicí plošina a železobetonový předjatý pás mostovky se vybetonuje najednou vč. říms
- po zatvrdnutí betonu se pás předepne kabely
- konstrukce se opatří izolací, vozovkou a zábradlím

Povrchová ochrana oceli je navržena pro minimální životnost 30 let. Návrh je odsouhlasen památkáři, kteří posuzovali i pohledy na dominanty Bechyně: zámek a klášter.

Odhad termínů výstavby:

Projektová dokumentace: do konce února 2003

Stavební povolení a konkurs na dodavatele: do poloviny dubna 2003

Doba výstavby: 3-4 měsíce

Odhadované náklady: 6 milionů Kč.

Martin Gärtner

Úplnější citace z historických pramenů budou k dispozici v Městské knihovně nebo v konzumu „UHuga“ v Zářečí.

Kudy chodíme VE STODOLÁCH

„Chodíme, chodíme, hore po dědině...“ Jistě jste si všimli, že naše město nestojí v rovině. Skutečně chodíme někdy dolů do města, jindy opět městem nahoru. To nemluví o bechyňské čtvrti Zářečí, ačkoliv by si také zasloužila pozornost, ale na toto téma by se měl ozvat tamní obyvatel. Však to nemusí být ani domorodec, jen když bude mít chuť a zájem nám o Zářečí povědět víc, než pouze zajímavé a vtípné zhodnocení zářečské pouli. Zatím budeme čekat a těšit se na „Kudy chodíme (v Zářečí)“! Jen aby nám dřív nespadla ta pyšná „DUHA“, přes kterou třeba jednou povede cesta do Zářečí, až se úplně rozsypou u zářečské schody.

My však dnes půjdeme „hore“ jen po dědině. Vyjdeme od zámku, který, ač ční na vysokém, bizarním sklaním ostrohu, je z hořejšího města přeci jen nejniže. Už park na náměstí „dole“ je výš, byť jen málo. A „nahore“ na náměstí jsme opět výš, a jdeme „nahoru“ do města. Až ke keramičce škole. A mohli bychom ještě výš, tam všude stojí dnes sídliště a ještě výš, až na „Šibeníční vrch“, ale tam ještě naše město nedosahuje. To však nemusí trvat dlouho. Vy mladí, všimněte si, kde končí Bechyně dnes.

Já vám teď povím, kde končila Bechyně nedávno, před pár desítkami let. Bylo to „Ve stodolách“. Tak se tam říkávalo a ačkoliv bych za to svůj krik nedal, myslím, že tam kdysi bývala krátce i tabulka s tímto označením. Byla to zvláštní ulice, byla-li to ulice vůbec. Jen dvě žárkovky, zavěšené na laněch uprostřed křížovatek ji spoje osvětlovaly, jako ve všech ostatních ulicích města. Jedna uprostřed křížovatek u keramičké školy a druhá uprostřed křížovatek na konci tehdejší Čechovy ulice. A ačkoliv v Čechově ulici také bydlel a měl svoji ordinaci zubní lékař pan Čech, tak ulice se jmenovala po praotci Čechovi, právě tak, jako hlavní ulice se jmenovala Libušína třída pokněžně Libuši.

V těch stodolách stály jen čtyři či pět obytných domů a keramičká škola. A to ostatní? To byly na obou stranách opravdu pouze samé stodoly. A nemyslete si, že stodola bylo nějaké malé stavení. Byla to pěkně prostorná stavení, uprostřed široký mlát, kam se vešly dva žebříňáky vedle sebe, po obou stranách mlátu velké úložné prostory na uskladnění slámy, zrní a všeho ostatního, co dalo dobře vedené zemědělství. Také hospodářské nářadí včetně strojů a mlátičky setam muselo vejít, a napůdět pod střechou bylo dostatek místa na uložení sena aco já vím, čeho ještě. V čele do ulice i v zadním traktu stejně široká a dostatečně vysoká vrata zajišťovala u každé stodoly vjezd tůny plné snopů či sena i průjezd stodolou, neboť za ní byl obvykle velký travnatý prostor a mnohdy i zahrada nebo sad. Před stodolami pak po obou stranách prašné, ale tvrdé silnice byly široké trávníky jako na moderní sídlištní ulici, obvykle však zaplněné tehdejší zemědělskou technikou. To nebyla mrtvá ulice mlčících skladišť. Od jara do podzimu tam bylo živo. Jarní příprava techniky, senoseč, žně, podzimní výmlát obilí a opět uklid techniky, stále se tam něco dělo. Až touto roční dobou zde začínalo ticho jako v bankovním trezoru. Však to také byly trezory. Tam bylo živobytí na celý rok pro celé hospodářství, nejen pro lidi, i pro dobytek a domácí zvířectvo a ještě muselo být i na prodej. Dovede si představit, jak velké majetky byly po žních ve stodole? Těch stodol tam byla pěkná řádka. Obecní strážník měl co hlídat. Ani ne před krádeží, ale především před ohněm! Tam byl oheň, zlý pán! Proto byly všechny stodoly na konci města a také proto, že za nimi už byla pole, odkud se sklízelo přímo do stodoly. Bechyně bývalo město zemědělců a živnostníků. Ale po zrušení panské zahrady pro výstavbu Kolonie v místě dnešní Křížkovy vilové čtvrti, vznikla panská zahrada za stodolami a ještě dříve se za stodoly přestěhovalo z bechyňského náměstí tržiště pro dobytek. Dnes tam stojí řada paneláků a my chodíme dnešní „Píseckou ulicí“. Stodolu najdeme snad už jen pod mostem na Hvozďany a za tímto mostem za první chalupou a ještě za lávkou u Košťála přes potok.

Tak se měnila, mění a dál bude Bechyně měnit, zda k lepšímu, záleží na každém z nás.

frk

TĚLOVÝCHOVA & SPORT

Šachové přebory bechyňských škol

Ve čtvrtek 7.11.2002 se uskutečnily přebory všech školních kategorií v šachách. V jedné ze tříd „nové“ školy si svá klání odbyli děti z 1.-5. tříd, po nich přišli na řadu starší z 6.-9. tříd a šachový maraton uzavřeli „keramičáci“ v jídelně domova mládeže. Klání byla urputná, kvalita byla leckdy nahrazována náramnou urputností a o výsledek se často bojovalo do posledního dechu. Mezi nejmladšími zvítězil Standa Kovářík a 3,5 bodu mu přineslo titul Mistr Bechyně. Těsně za ním skončil Kája Bastl se 3 body následován Míšou Novákem, 2 body, Anetkou Vosáhlovou s 1 bodem a Tomášem Kováříkem, který vybojoval 0,5 bodu. Starších hráčů bylo 12 a odehráli 2 kvalifikační skupiny. Z těch se pak postupovalo do finále a do skupiny, ve které se hrálo o konečné 7.-12. místo. Po dlouhých bojích plných zvratů nakonec zvítězil a Mistrem Bechyně se stal Martin Bernáth se 4 body. Za ním pak byl 2. Jakub Havránek 3 b., 3.-4. byli svorně za 2,5 bodu Ondra Kišš a Honza Vosáhl, 5. skončil za 2 body Ondra Smrček a finálovou tabulku uzavíral s 1 bodem Tomáš Kavka. Skupinu o 7.-12. místo vyhrála po slabším rozjezdu v základní skupině Zuzka Benešová se 4 b. a skončila celkově 7., za ní byl těsně 8. Se 3,5 b. Petr Bambule, dále následovali 9. Mírek Volek 3 b., 10. Jana Nagyová 2,5 b., 11. Matěj Durech a 12. Pavel Haškovec, oba s 1 bodem. V kategorii středních škol zvítězil Jan Bobáň 3 b., 2. Skončil Fanda Bareš 2 b., 3. Radek Porochoňski 1 b. a 4. Petr Nedbal 0 b.

Z kanoistického oddílu TJ Jiskra

V listopadu obdržel náš oddíl Jiskra Bechyně výsledkové žebříčky ze závodní činnosti ve vodním slalomu a sjezdu za rok 2002. Hlavně nás zajímal sjezdový žebříček v pohárových závodech, kde startuje celá špička vodních sjezdařů. Do této špičky se dokázala prosadit i loď Jiskry Bechyně. Deblkanoe Jan Pazourek ml., Michal Háša skončila v žebříčku na vynikajícím celkovém 12. místě a získala 1. výkonnostní třídu, což je vynikající úspěch pro náš oddíl. Je vidět, že se kanoisté Jiskry Bechyně v roce 2002 v soutěžích neztratili.

V roce 2003 se chce tato posádka dostat do elitní první desítky, což nebude v silné konkurenci tak snadné.

23.11.2002 jsme se zúčastnili tradičního vodáckého fotbalového turnaje Senátor Cup v Těboře. Na tento již čtvrtý ročník turnaje, který se hraje pod záštitou senátora Pavla Eyberta, jsme nepřišli jako favorité. Přesto jsme dokázali překvapit a porazit další tři vodácká fotbalová mužstva, což vedlo k jasnému vítězství v turnaji. Putovní senátorský pohár je na rok v držení našeho oddílu. Zbývá jen doufat, že příští rok se nám ho podaří obhájit.

Josef Macáček

K pololetním prázdninám již několik let patří na bechyňských školách sportování. Tradičním sportem je florbal, ve kterém se utkávají žáci a žákyně druhého stupně ZŠ, zatímco chlapecký turnaj probíhá v tělocvičně ZŠ ve Školní ulici, dívčí týmy hostí hřiště v tělocvičně stadionu.

Turnaje děvčát se zúčastnila čtyři družstva tvořená 26 žákyněmi „staré školy“. Týmy se střetly turnajovým systémem každý s každým, všechny týmy sehrály tedy tři zápasy, které rozhodly o konečném umístění a také o tradičně vyhlašované nejlepší střelkyni turnaje. V celkem šesti odehraných zápasech padlo 18 branek, o které se podělilo 10 hráček. Nejlepší střelkyní se stala Tereza Jandová (8.B Berušky) se 4 góly před Silvií Doxanskou (9.A Samotáři) se 3 zásahy. Dva góly vsílily Miša Jandová, Magda Řízková a Dominika Platková, jednou se trefily H. Jurigová, J. Pospíšilová, I. Bakulová, J. Hrnčárková a V. Juračáková.

Do turnaje nastoupila čtveřice družstev: Chaos 9.B (získaly speciální ocenění za originální dresy), Samotáři 9.A, Berušky 8.B a Horalky 7.B. O umístění nakonec rozhodlo až skóre, a přestože Berušky měly ve svém týmu nejlepší střelkyni turnaje, právě počet vstřelených branek určil vítězkami družstvo Samotáři 9.A (M. Cichová, S. Doxanská, J. Bílková, I. Bakulová, M. Jandová, J. Hrnčárková). Druhé skončily Berušky 8.B, na bronzový stupínek vystoupily hráčky Chaos 9.B. Poslední místo obsadily Horalky ze 7.B, které v podobných měřeních sil teprve získávají zkušenosti.

Po vyhlášení výsledků, při kterém se na každou účastnici dostala nějaká odměna ve formě kosmetické drobnosti, už následovalo obligátní společné fotografování a příslib, že se na velikonočním turnaji znovu sejdem.

za organizátory „staré školy“ R.B.

ŽIVOTNÍ JUBILEA - BŘEZEN 2003

93 let	Obermanová Marie
87 let	Jírová Anastázie
84 let	Šafránková Josefa
83 let	Jakubisová Mária
82 let	Valentová Růžena, Slavíková Jaroslava
81 let	Soukup Josef, Píšová Marie, Přeslička Karel
80 let	Vondrášková Anna, Nehasil Stanislav, Bílková Květa
79 let	Hrdličková Marta
78 let	Menšík František, Balatá Věra
77 let	Kuchválek Jaroslav, Wackermann Miroslav
76 let	Sazma Jaroslav, Kazdová Marie
75 let	Hruška Josef, Boček Jiří

GRATULUJEME

Osobní údaje v této rubrice jsou zveřejňovány se souhlasem jubilantů

Vitání občánků

Dne 11. února 2003 byli přivítáni starostou města Bechyně, Jaroslavem Matějkou, títo noví občáni:

Barbora Kalousková, Lívia Pernicová, Monika Pelcová, František Belza, Tereza Matějková, Eliška Nekolová, Veronika Homolková, Jan Honza, Simona Meyerová, Pavel Pomahač, Matěj Bína, Adam Hovorka, Aneta Jílková, Anna Chlumecká, Jan Vladimír Podlipný, Šárka Šafaříková, Denisa Šusová, Václav Štásta.

Posezení o páté, aneb o činnosti školy nad šálkem čaje.

Zveme všechny rodiče, učitele a všechny, co mají zájem o dění ve škole ve Školní ulici, ať si přijdou popovídat 5. března v 17 hodin do učebny 6.B v 1. pavilonu.

Zhodnotíme adventní dílničky a zároveň se domluvíme na realizaci tentokrát velikonočních dílniček. Představíme Vám dlouho očekávané návrhy dětí na logo naší školy, seznámíme Vás s výsledky dotazníků pro rodiče a zamyslíme se nad novým pojetím rodičovských schůzek. Rádi bychom přijali Vaše návrhy a nápady, jak netradičně oslavit Den dětí. Pan ředitel nám podá informaci o klasifikaci za 1. pololetí a o zápisu dětí do 1. tříd.

Výbor SRPDŠ

Bechyňské schody 2003

V sobotu dne 5.4.2003 se koná 30. ročník tradičního aprílového závodu dvojic v běhu do zámeckých schodů „Bechyňské schody“. Zápis startujících 8,30 hod., zahájení, start závodu 9,00 hod. u zámeckých schodů pod domovem důchodců.

Zároveň se koná setkání bývalých členů pořadajícího turistického oddílu mládeže Ještěrky Bechyně. Sraz v 17,30 hodin v restauraci Lázeňského domu Jupiter.

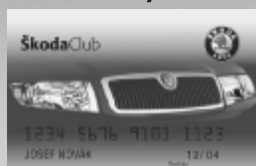

"Potřebujete půjčit na bydlení? Nemáte žádné úspory? Vše za Vás vyřídíme třeba i u Vás doma. Volejte 606-842-365."

Pro Váš úspěšný start do nového roku

Nové vozy za skvělé ceny

Investujete peníze vždy jen moudře a s rozvahou? Pak pro Vás máme perfektní tip. Pořiďte si u nás právě teď vozy limitované série Fabia či Octavia roku výroby 2002! Stante se členy Škoda Clubu! A získáte speciální bonusy! Při koupi vozu Fabia získáte bonus až 30 000 Kč. Při koupi vozu Octavia až 60 000 Kč. Neváhejte s návštěvou našeho autosalonu! Tešíme se na Vás.

AUTOSERVIS NOVOTNÝ

S. r. o.

e-mail:

novotny-tyň.prodejce@skoda-auto.cz

WWW:

prodejce.skoda-auto.cz/novotny-tyň

Táborská 568

375 01 Týn nad Vltavou

Tel./fax 385 732 616

Eurotel 602 149 489

Oskar 777 000 244